

Mezi ploty

Komunitní centrum a bydlení pro seniory

Alžběta Pomahačová

bakalářská práce
letní semestr 2018
ateliér Ing. arch. Akad. arch. Jan Hendrych
Ing. arch. Jiří Jandourek
Fakulta umění a architektury
Technická univerzita v Liberci

Prohlášení

Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

Datum:

Podpis:

OBSAH

anotace	6
úvodní esej	7
analýza	8-17
návrh	18-40
poděkování	41

Podrobné zadání architektonické soutěže
Zadáním je využít potenciál území poblíž
obecního úřadu Křenovice a navrhnout
vhodnou zástavbu ve dvou etapách. První
etapa navrhne novostavbu Komunitního
bytového domu pro seniory s nejbližším
okolím. Druhá etapa vyřeší budoucí
zástavbu a využití celého místa u obecního
úřadu určeného k zástavbě. Úkolem bude
najít vhodné řešení nové zástavby lokality
v návaznosti na stávající okolní zástavbu
a kulturní krajinu. Mělo by zde vzniknout
lokální centrum vhodně zakomponované
do urbanismu celého sídla.

Dívám se z okna na ubíhající krajinu, jak se potichu plynule mění, a nenápadně se otevírá, když vlak projíždí přes pomyslnou historickou hranici. Meze, vinohrady, dlouhá políčka, vesnice, kapličky u cesty, zvlněné kopce. Místa, věci, prostory sledují jiný rytmus, poznávám že jsem na Moravě. Do vesnice nepřijíždím poprvé, rodina má kořeny po celé Hané, ale přeci se na místo dívám jinak. Cestou z nádraží po chodníku mezi domky, mímám školu, v dálce špičku kostela, přicházím k obecnímu úřadu a prostor se doleva rozevívá. Skrze stromy je vidět rozlehlý zoraný prostor. Místo, kde chybí charakteristická vesnická intimita a struktura. Místo zatím neuchopitelné. Přemýšlím a váhám. Je to opravdu tady? Obcházím políčko boční ulicí a přemýšlím o měřítku a identitě. Podél zadních vrátek dlouhých zahrádek přicházím do zapadlého rohu vedle mateřské školky. Ocitám se na úzké pěšině mezi ploty. Otáčím se zpátky a pozoruji místo z poza rohu pod korunou stromu. Cítím se bezpečně jako tajný pozorovatel cvrkotu venku před domem, skryt ve stínu podloubí.

krajina

Křenovice se rozprostírají v Jihomoravském kraji na obou březích dolního toku potoka Rakovec. Ten pramení nedaleko od obce Jedovnice, a poté co propluje Křenovicemi, vlévá se u Hrušek do Litavy. Od hlavního krajského města Brna je vesnice vzdálená asi 30 minut jihovýchodně jízdy vlakem. V bližším měřítku leží obec 3km jihozápadně od Slavkova u Brna. Osídlení leží ve zvlněné krajině s proměnnou nadmořskou výškou 210 m.n.m. (potok Rakovec) - 250 m.n.m. (zadní Tratě a Vinohrady). Vesnici obklopují dlouhá úzká políčka, osazované meze, remízky, zvlněné půdovnní vinohrady a soustava tůní a mokřadů na severu.

vesnice

Obec se rozkládá na ploše 8,84 km² a má necelých 2 tisíce obyvatel. První písemná zmínka o osídlení pochází z roku 1222. Typickým znakem Křenovic je jejich obecní pečet, na které je vyobrazena rostlina s typickým křenovým listem.

památky

Místní hlavní prostorovou i duchovní dominantou je kostel sv. Vavřince, který je vystavěn na vyvýšenině v srdci obce nad potokem Rakovec. Původní pozdně románská stavba ze 13. století s dnešní až klasicistní podobou je příchozímu z části schovaná okolním listovím. Mezi další památky patří socha sv. Jana Nepomuckého, u které stávala původně škola a radnice. Nedaleko vesnice leží známý Prácký kopec, na kterém se odehrála v roce 1805 bitva u Slavkova. Význam místa zvýrazňuje Mohyla míru od Josefa Fanty z počátku minulého století. I přes svou secesní podobu nese ducha staroslovanské mohyly a je první stavbou tohoto typu odkazující na mír v Evropě.

kultura

Poloha vesnice v Jihomoravské kraji se odráží i na bohatosti folklóru, lidových tradic a počtu spolků, oraganizací i místních oddílů. Kulturní život je zde neobvyčejně pestrý a přes celý rok se ve vesnici konají různé slavnosti, divadla, jarmarky a tradiční oslavy spojené s převládající katolickou vírou v dané oblasti. Křenovičáci jsou také hrdí podporovatelé sportu a s tím se pojí i kvalitní péče a výstavba sportovišť v obci.

doprava

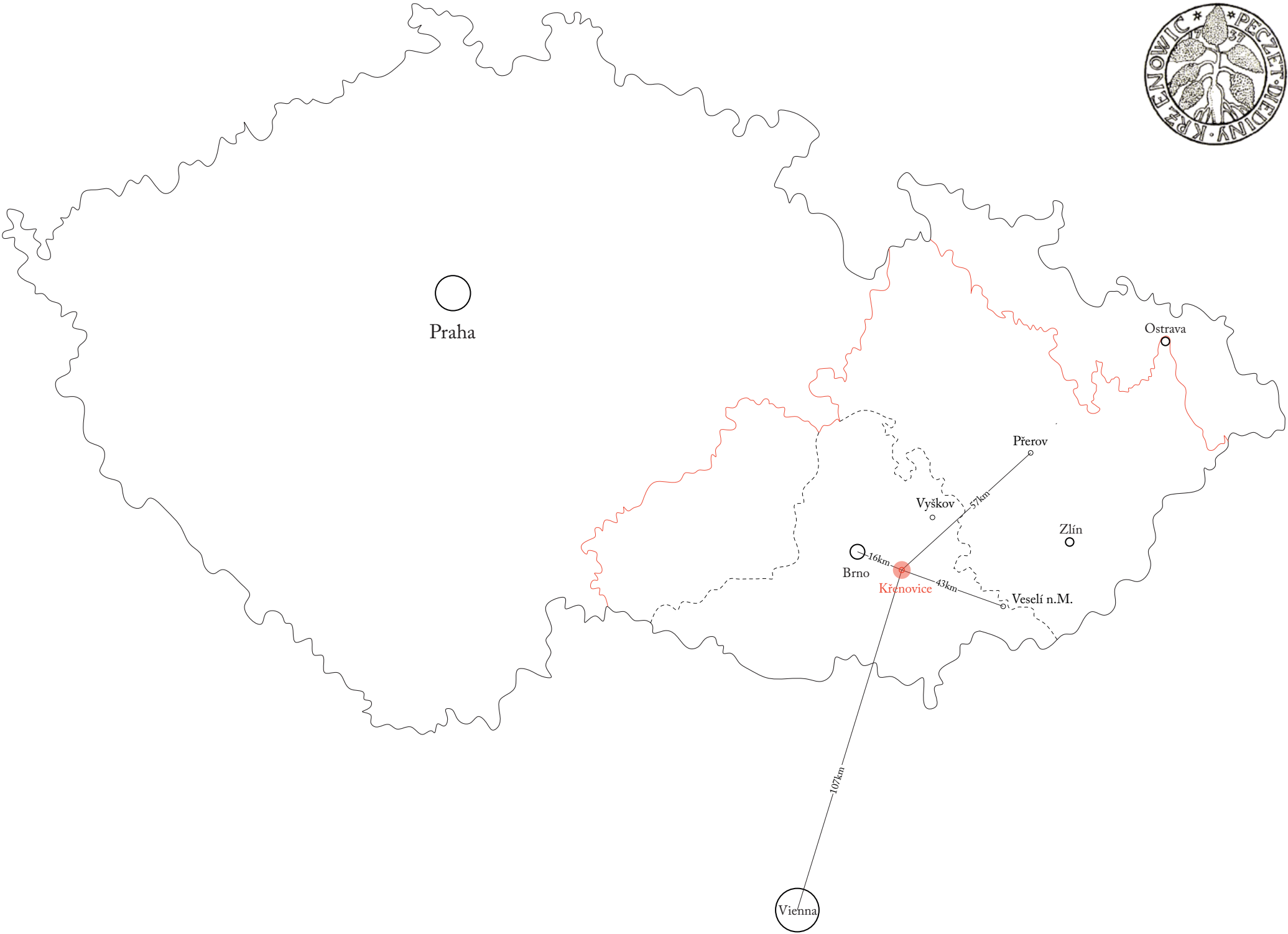
Jednou z hlavních výhod vesnice je její dopravní dostupnost. Křenovice leží na křižovatce dvou železničních tratí. Horní, která spojuje Brno s Přerovem směrem od Vídně, a Dolní mezi Brnem a Veselí nad Moravou směrem na Slovensko. Z tohoto důvodu jsou ve vesnici dvě vlakové zastávky. Možnost je i využít dálkovou autobusovou dopravu nebo se připojit na nedalekou dálnici D1. Obcí procházejí cyklo i turistické trasy a místní naučná stezka, která vede na nedaleký Šibeniční vrch.

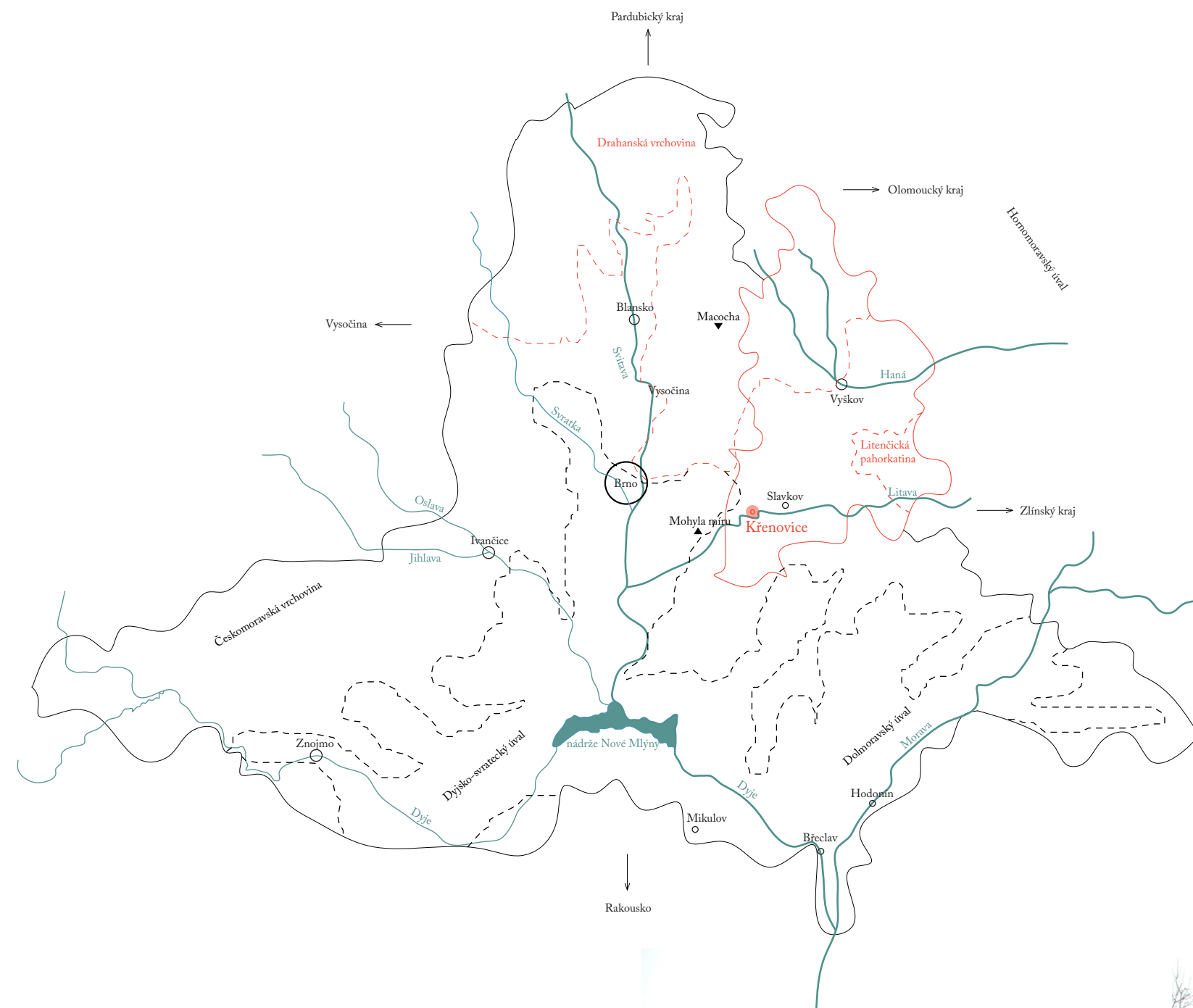
legenda

řešená obec

hranice Jihomoravského kraje

hranice historické země Moravy

tamější krajina

Úrodné pastviny, louky i lesy ležící okolo potoka *Rakovec* byly již od starší doby kamenné hojně osídleny. To potvrzují bohaté kosterní nálezy v bývalých pískovištích i cihelnách a velké pohřební sídliště z doby bronzové u silnice vedoucí k nedalekému Slavkovu. Pozdější slovanský zakladatel osídlení pravděpodobně zvaný *Chřen* dal vesnici jméno, které nese doposud. První písemná zmínka o Křenovicích je z roku 1222 a potvrzuje duchovní právo pro místního kněze Adolfa. Tím se dokládá i existence románské kaple, která stála na místě nynějšího kostela sv. Vavřince. Název obce *Krenwicz* se také objevuje na starých listinách a pečetích z roku 1305.

Stabilní katastr Moravy a Slezka 1824-1843

Z mapy obce lze vyčíst tři základní půdorysné prvky - základní pilíře vesnického veřejného prostoru. Jádrem *Křenovic* bývala dlouhá široká ulice-náves na levém břehu potoka *Rakovec* (dnešní ulice *Sokolská*). V dolní půli ji kolmo protínala ulice *Václavská*, která ústila v mostek vedoucí přes potok. Na druhém břehu na ni navazovala nepravidelná náves *Na Liskově*, kde v době před Bílou Horou stávala malá škola. Posledním ohniskem byla náves okolo kostela sv. Vavřince a svatostánek jako takový. V dnešní době bohužel nezastupuje ani jeden z těchto tří prostorů dřívější význam návsí.

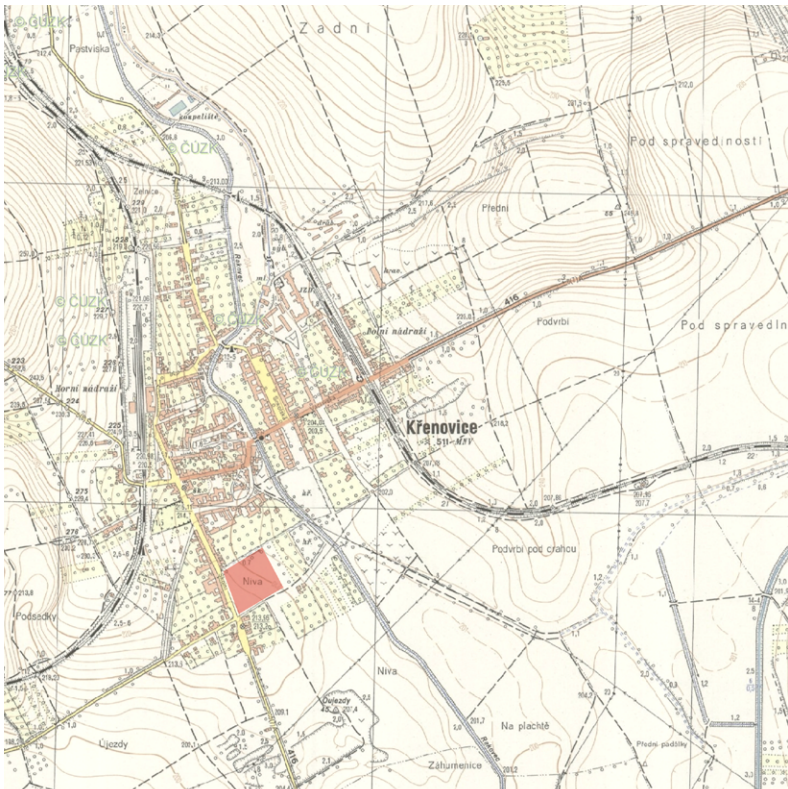

Katastrální mapa Moravy a Slezka 1826 -1956

Na začátku 18. století stálo ve vesnici 61 stavení s 433 obyvateli. Nyní je domů v obci desetinásobek a obyvatel necelých 2 tisíce. Obec to bývala vždy zemědělská, byl zde Panský dvůr, mlýn, rybník i tři cihelny. Mimo všeobecně známé dějinné momenty, které ovlivnily počet obyvatel naší země a kvalitu jejich života se do dějin obce a i těch světových zapsal 2. prosinec roku 1805. V tento den byla svedena slavná Slavkovská bitva - neboli bitva Tří císařů. Křenovicemi procházela postupně vojska tří armád, byli zde ubytováni jak francouzi, tak rakušané, ale i rusové. Několik zápisů z noční válečné porady spojenců se dochovalo v místní kronice. Přítomnost vojska byla znát na stavu obce i dlouho po bitvě.

Vojenské mapování 1872 - 1953

Vojenské mapování 1872 - 1953

historie_analýza

letecký snímek současnost

1910 - 1912_Mohyla míru_Josef Fanta

19. století_náves u kostela sv. Vavřince, potok Rakovec

1883 _Dolní trať Brno-Veselí nad Moravou

2. polovina 20. století_pohled z vesnice směř Slavkov u Brna

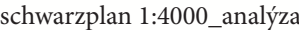

60. léta minulého století_výstavba silnice skrz náves u kostela

historie_analýza

70. léta minulého století_demolice původního statku, výstavba jednoty na návsi Na Liškově

01_Horní nádraží

02_hřbitov

03_Základní škola

04_Obecní úřad

05_Mateřská školka

06_fotbalové hřiště

07_Spolkový dům

08_Dům dětí

09_kostel sv. Vavřince

10_obchod Na Liškově

11_lokální architektura

12_lokální architektura

veřejné prostory_1:4000_analýza

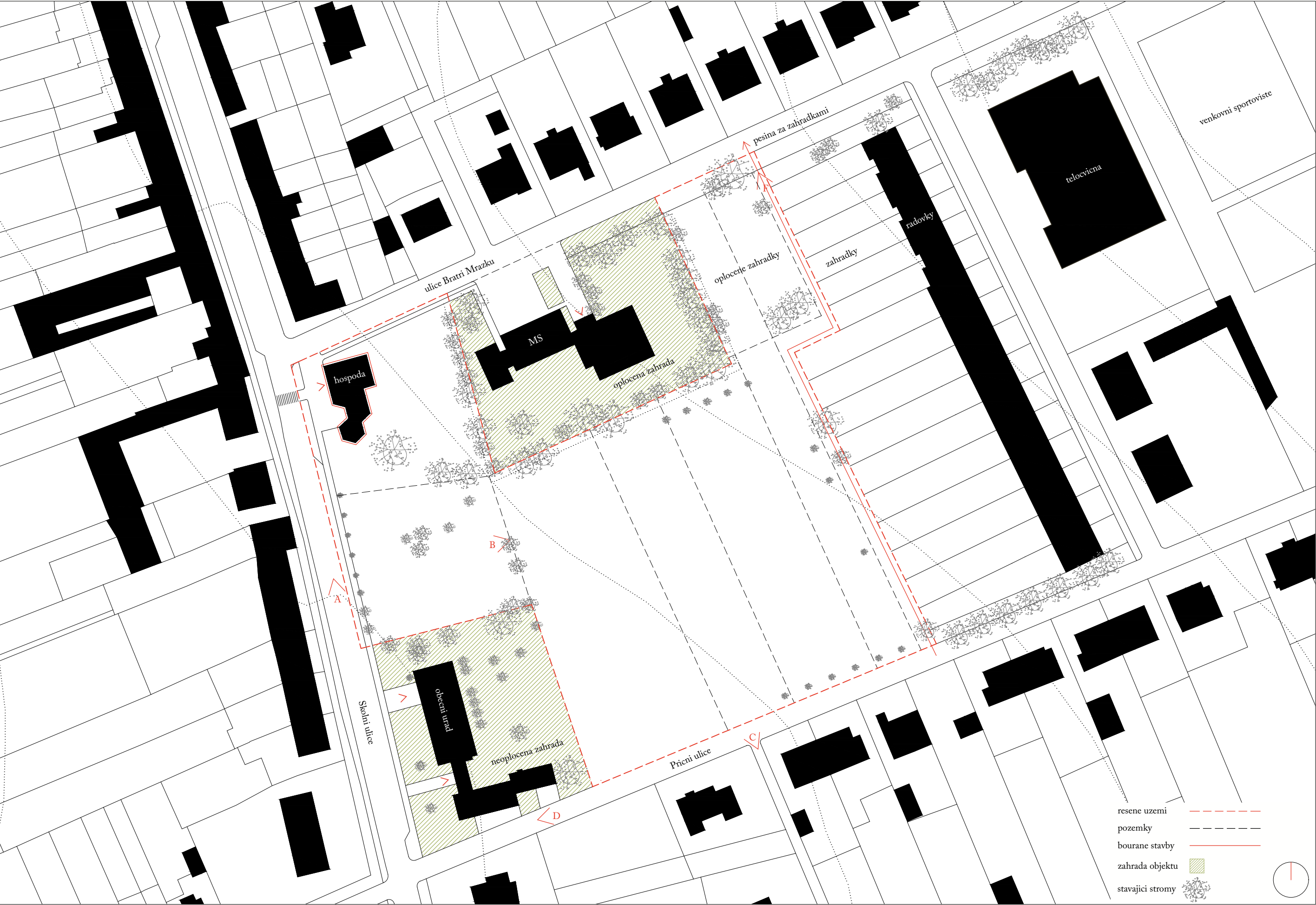
A_původní náves _ulice Sokolská

B_původní náves _u kostela sv. Vavřince

C_původní náves _Na Liškově

situace stávající 1:1000_analýza

pohled A_ulice Školní směr vesnice Hrušky

pohled B_záliv směr rostlá zástavba

pohled C_pohled na celý prostor, školka v pozadí

pohled D_boční ulice Příční směr řadovky a zahrádky

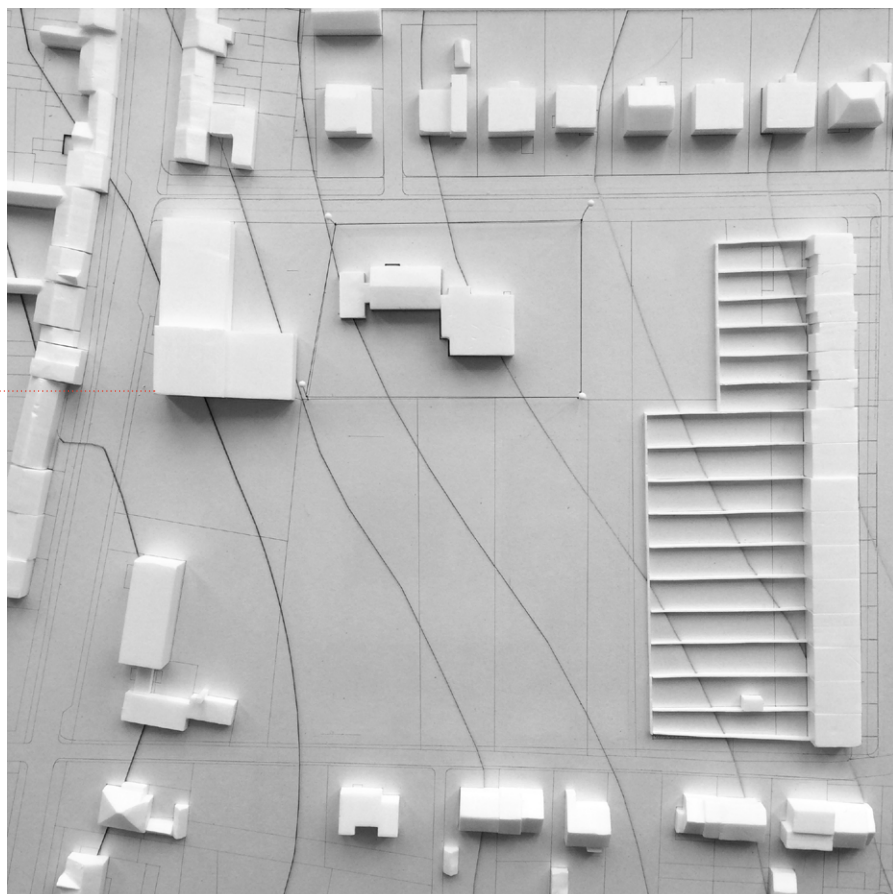
pohled F_od zahrádek směrem k úřadu

řešené území_analýza

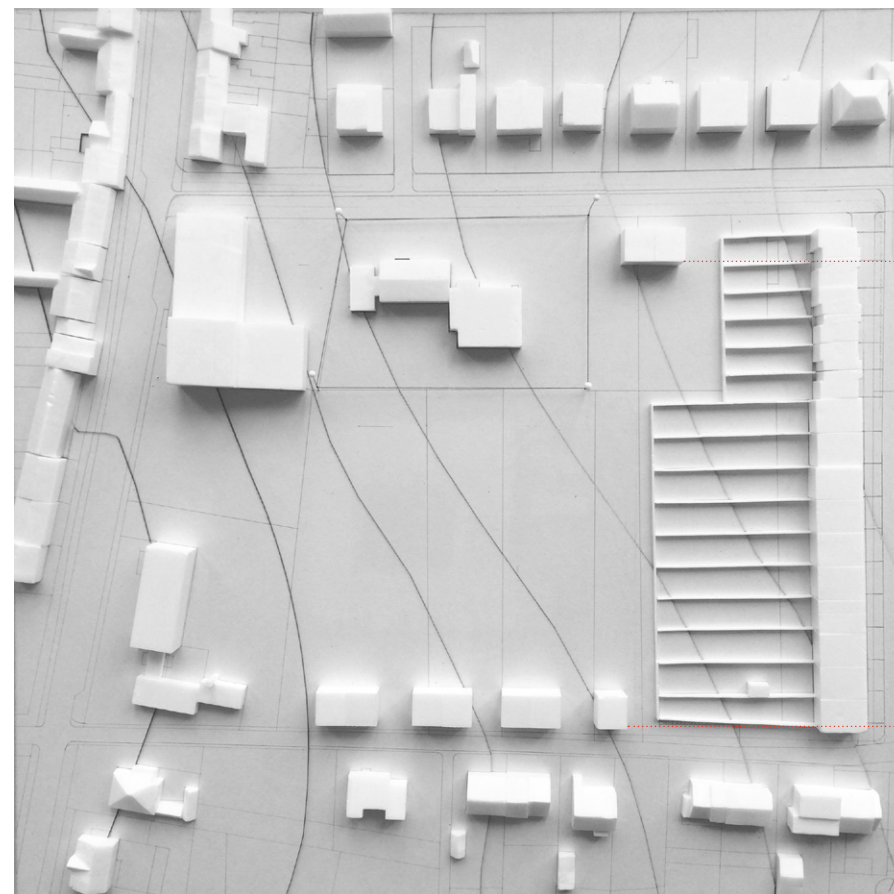

pohled F_pěšina mezi ploty

základní škola 2x9tříd

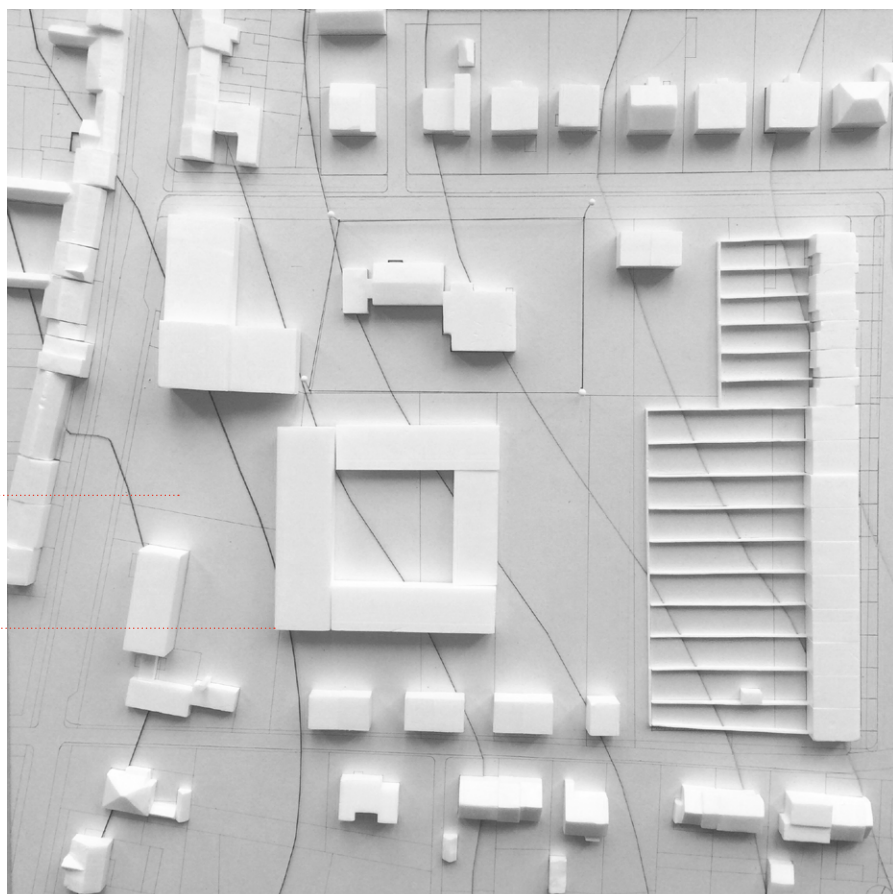
řadové dvojdomky

řadové dvojdomky

piazzetta

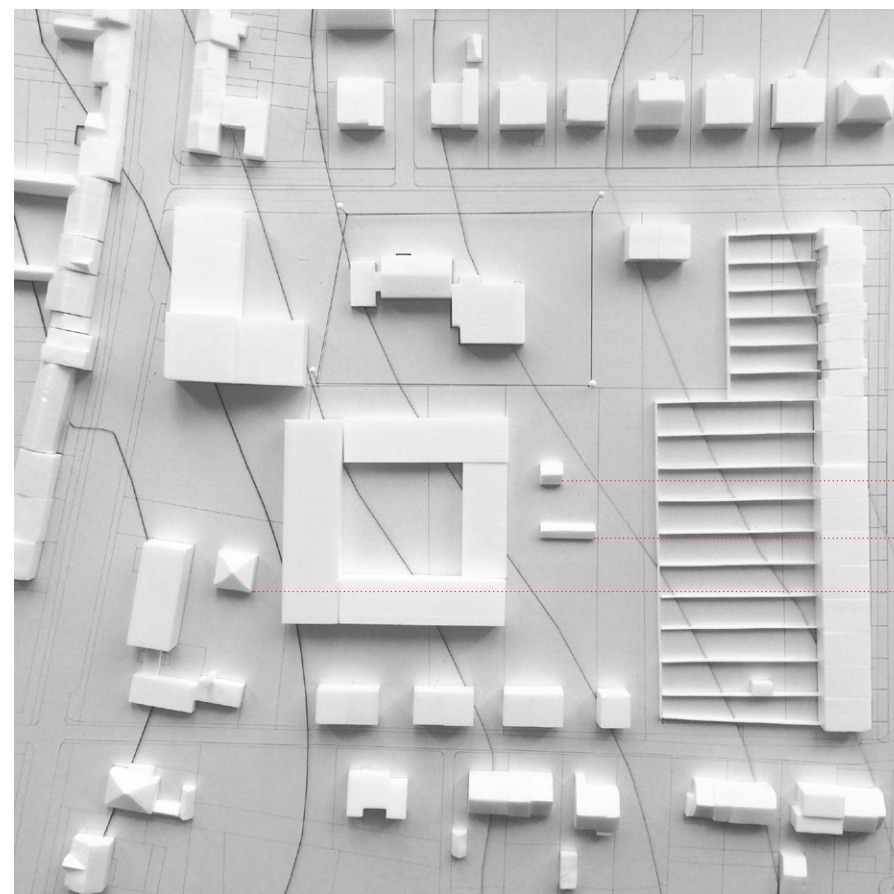
komunitní centrum a bydlení

moštárna

skleník

hospoda

Zamyšlení

Vesnice leží ve zvlněné krajině, obklopují ji dlouhá úzká políčka, osazované meze, remízky, táhlé půdovně vlniční tratě a soustava tůní na severu. Zadáním bakalářské práce je místo, které leží směrem na jih od historického centra obce. Prostor se nachází při hlavní komunikaci, směrem na 10 minut pěšky vzdálenou obec Hrušky. Místo v sobě shromažďuje několik funkcí, typologií a struktur – obecní úřad, mateřskou školu, obytnou zástavbu se zahrádkami a dodnes volný prostor mezi tím vším. Novým elementem má být komunitní centrum a bydlení pro seniory. Ale je to opravdu vše, co místo a jeho identita dokáže vstřebat? Není tento prostor při bližším pohledu na členění a ráz celé vesnice natolik velký (jak v metrech čtverečních, tak pocitově) aby v sobě shromáždil pestřejší a kombinovanější strukturu?

Urbanismus

V obecné rovině je můj návrh hmotovou studií vytyčeného prostoru. Studií urbanismu, struktur, forem, typologií, veřejných prostranství, a mírou zastavěnosti i ne/otevřenosti, jakou místo ne/snese. Cílem je vytvořit jasně definovanou a čitelnou hmotovou kompozici s odkazem na již existující momenty ve vesnici. Je to cesta studia struktury obce a okolní krajiny, respektování tamějšího *genii loci*, určení v čem spočívá identita vytyčeného místa až k mojí osobní interpretaci skrze architekturu. Stěžejními elementy návrhu jsou cesty-pěšiny mezi jednotlivými hmotami, koncentrace a pestrost typologií, kultivace veřejného prostoru, jeho přesná definice, dělení a míra ne/otevřenosti. Dále volba konstrukce, materiálů, výšky, a nabourávání navrženého rastru “vesnickými chybami” – škvírami, pěšinkami, cesty mezi ploty.

Architektura

Zakladními pilíři pro návrh domova seniorů jsou identifikace s novým prostorem, pocit bezpečí, intimity, sousedské vztahy a domov. Pochopení do jaké míry se má dům umět otevírat směrem ven do veřejného prostranství-piazzetty a nakolik se má uzavírat dovnitř sám do sebe, do svého dvora. Kolik vrstev a jak hluboké mají být prostory mezi. Mezi veřejným vnějškem a intimním vnitřkem. Mezi dlažební kostkou na piazzettě a kanapem v pokoji.

prostorová úvaha

Místo určené pro novostavbu *komunitního centra a bydlení pro seniory* se nachází na parcele spolu s mateřskou školkou a obecním úřadem, obklopené ze všech stran rostlou obytnou zástavbou tvořenou rodinnými a řadovými domky s dlouhými úzkými zahrádkami. Mateřská školka spolu s její zahradou a dětským hřištěm jsou oploceny, obecní úřad má zahradu otevřenou směrem na volnou parcelu. Ta je dnes využívána jako orná půda, místy zatravněná i neudržovaná. Na celém pozemku roste poměrně velké množství listnatých i jehličnatých stromů. Na některé polohou i druhově navazují, jiné z návrhových důvodů kácím.

Celý prostor je rozlehlý a bez jasných hranic. V případě využití pozemku pouze pro *seniorské bydlení* a *komunitní centrum* by zůstal poloprázdný a nečitelný. Mojí ambicí není decentralizovat obec a vytvořit tak čtvrtou náves. Myslím si, že jedna z původních návsí by měla být znovu přivedena k životu. Můj návrh je inspirován architektonickou soutěží a já respektuji daný pozemek. Vzhledem k tomu, že však na mojí parcelu umísťuji hned několik veřejných funkcí, myslím, že je potřeba převzít patřičnou zodpovědnost za nově vzniklý veřejný prostor.

Mezi domem *komunitního centra* a hlavní silnicí vedoucí na obec Hrušky navrhuji piazzettu do které orientuji nový vstup do stávajícího obecního úřadu a vstup do nové základní školy, kterou stavím na místo současné prostorově nefunkční hospody. Zájem o základní školu v dané lokalitě o velikosti 2x9 tříd vyjádřila obec právě ve vypsané architektonické soutěži. Hmotu školy vytváří svým tělem definované nároží dnes nejasné uliční čáry, navazuje prostorově i funkčně na mateřskou školku a uzavírá severní stranu piazzetty.

Křenovice mají naplánovaný růst obytné zástavby směrem na jih v bezprostředním okolí mé parcely směrem na Hrušky. Ty jsou vzdáleny od řešeného místa 10 minut pěšky po chodníčku podél hlavní cesty. Obyvatelé sousední vesnice jsou zvyklí tudy chodit s dětmi do školky. V boční ulici *Příční* naproti rodinným domům stavím řadové dvojdomky se zahrádkami a definuji tak jižní stranu parcely. Dvojdomky jsou určeny pro seniory jako jiná forma soběstačného bydlení s možností využití služeb v komunitním centru. Zahrádky dvojdomků se dotýkají zahrádek soukromých bytů v domě a vznikají tak sousedské vztahy-vazby přes plot.

dům

Mezi stromy, které lemují cestu a přirozeně tak chrání sdílený veřejný prostor od rušnější silnice, vstupuji na piazzettu. Je dlážděná žulovou dlažbou s mírnými rozestupy, tu a tam roste tráva, listnatý strom. Výhled je rámovaný betonovým sloupovím nesoucí dům nad ním. Hmotu působí na první pohled jako dlouhá linka, ve skutečnosti je tělo čtvercového půdorysu a skrývá uvnitř rajský dvůr. Omítka domu je bílá s nádechem do světle šedé, naomak i napohled hrubá. Dům sedí svým tělem s poctivými sloupy s jistotou na zemi, fasádní prvky zvýrazňují jeho horizontální charakter. Římsy, okenní parapetní desky a ostatní přidané elementy jsou z probarveného monolitické betonu. Rámy oken a dřevěné okenice jsou natřeny tmavě zelenou barvou. Otevřené dokořán, napůl otočené, nebo jen škvírou chytající poslední západní světlo rozehrávají okenice na fasádě pokaždé jinou hru, jiný rytmus.

Dům ve svém výrazu netají veřejnou funkci a promyšlený až klášterní řád, tvář mu změkčuje vesnická nepravidelnost, ozdoby i chyby. Každé

okno mluví svou velikostí a členěním jinak a já jsem schopna vycítit, kde se nachází vstup, vesnický sál a nebo soukromý byt. Podloubí lemující přední fasádu vytváří pocit bezpečí a intimity pro pozorování odpoledního cvrkotu na plácku před školou a úřadem.

komunita

Dům lze číst jako čtyři koncepční i konstrukční křídla. Západní se službami a veřejným prostorem pro obec, stromořadím lemovaný severní stacionář orientovaný k mateřské školce , a jihovýchodní soukromé křídlo se zahradou a zeleným plaňkovým plotem. Do domu mohu vstoupit z plácku na třech místech. Hlavním vstupem uprostřed a dál do foyer, pokud jsem obyvatel domu, jdu navštívit kamarádku nebo jen nevím kudy kam. Na návštěvu k lékaři se v podloubí vydám doprava, vstup do stacionáře je situován na opačné straně. Z foyer se mi otevírá jako všestranný sál. Prostor je přes dvě patra, prosvětlený ze tří stran, okna jsou opatřena vnitřními tmavými látkovými roletami, strop je odhalený kazetový. V návaznosti na stacionář je umístěna sestrena, tvůrčí dílna, rehabilitační místnost a odpočinkový pokoj. Všechny aktivizační činnosti jsou určeny i pro dlouhodobé obyvatele domu. V druhém nadzemním podlaží, neseném podloubí se nachází potřebná administrativa a zázemí pro zaměstnance domu s “chórovým” ochozem sálu.

Nalevo od vstupní haly je společenská místnost, která přes den slouží jako stacionář pro seniory z vesnice a okolí, navečer se umí provozně oddělit od zbytku domu a obec ho může využívat jako všestranný sál. Prostor je přes dvě patra, prosvětlený ze tří stran, okna jsou opatřena vnitřními tmavými látkovými roletami, strop je odhalený kazetový. V návaznosti na stacionář je umístěna sestrena, tvůrčí dílna, rehabilitační místnost a odpočinkový pokoj. Všechny aktivizační činnosti jsou určeny i pro dlouhodobé obyvatele domu. V druhém nadzemním podlaží, neseném podloubí se nachází potřebná administrativa a zázemí pro zaměstnance domu s “chórovým” ochozem sálu.

domov

Semetrální úvaha nad domem pro seniory se nesla v duchu hledání a pochopení významů identifikace se staronovým prostorem, pocitem bezpečí, intimity a domovem. Stěžejním momentem domu je téma pobytové chodby. Prostor mnohdy vnímaný jako dlouhý a pouze funkčně nutný koridor se stává obývacím pokojem. Místo plné návštěv, houpacích křesel, pokojových rostlin, a všech těch věcí, ke kterým si za svůj život vybudujeme vztah a stěhujeme se s nimi všude. Obytné křídlo lze číst v řezu koncepčně, prostorově i materiálově. Stojím venku-uvnitř átria na mlatu pod stromem, v rytmu stínů dřevěného podloubí na kamenné dlažbě, uvnitř pobytové chodby se světlou terrazzo podlahou, jednou nohou už ve dveřích do pokoje s dubovými prkny, venku na zahradce pod sebou kamennou lavičku a trávu, za zády zelená okenice před sebou plaňkový plot a sousedovy záhony.

Jako obyvatel domu trávím čas zavřený v tichu ve svém pokoji, s návštěvou na pobytové chodbě, obědvám ve společenské místnosti nebo na terase, tvořím v keramické dílně, vařím ve společné kuchyňce, procházím se po zahradě, povídám si přes plot, jdu nakoupit do vesnice. Pokoje jsou v domě na výběr v prvním i druhém nadzemní podlaží, orientované na jih a na východ, se záhonem a nebo s výhledem z druhého patra do dále či na piazzetu.

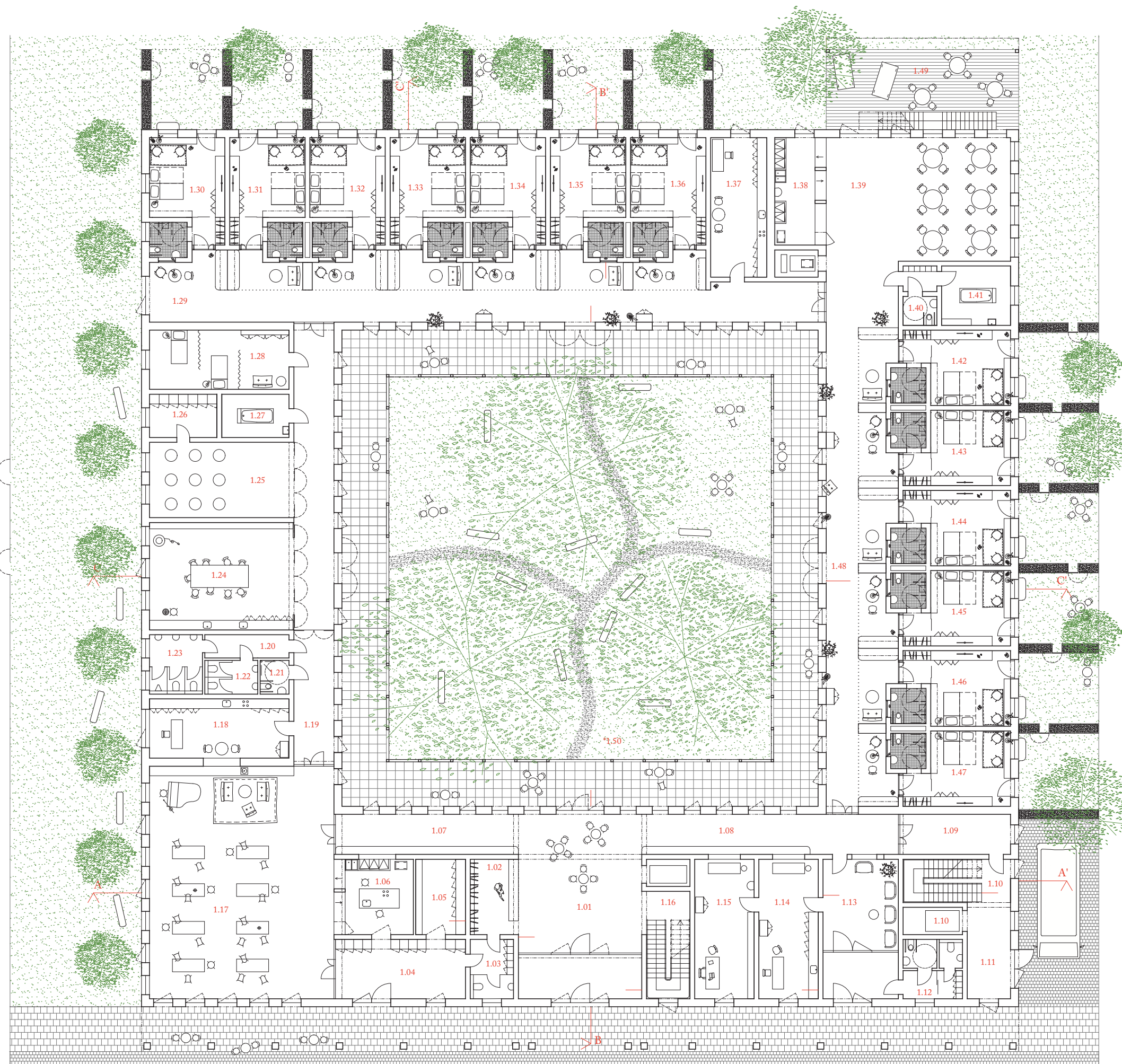
zahrada

Směrem na východ se dům hmotově snižuje, pouští do átria dopolední světlo a přechází volně do zahrady. Ta končí ovocným sadem, skrývá v sobě skleník i moštárnu kde se potkávají senioři s dětmi ze školky. Stromy jsou ovocné různých druhů, vybrané podle sklizně během roku a s ohledem na důležitost vnímání plynutí času. Na konci sadu je branka a za ní vede cesta ke kostelu mezi ploty.

situace širších vztahů 1:4000_návrh

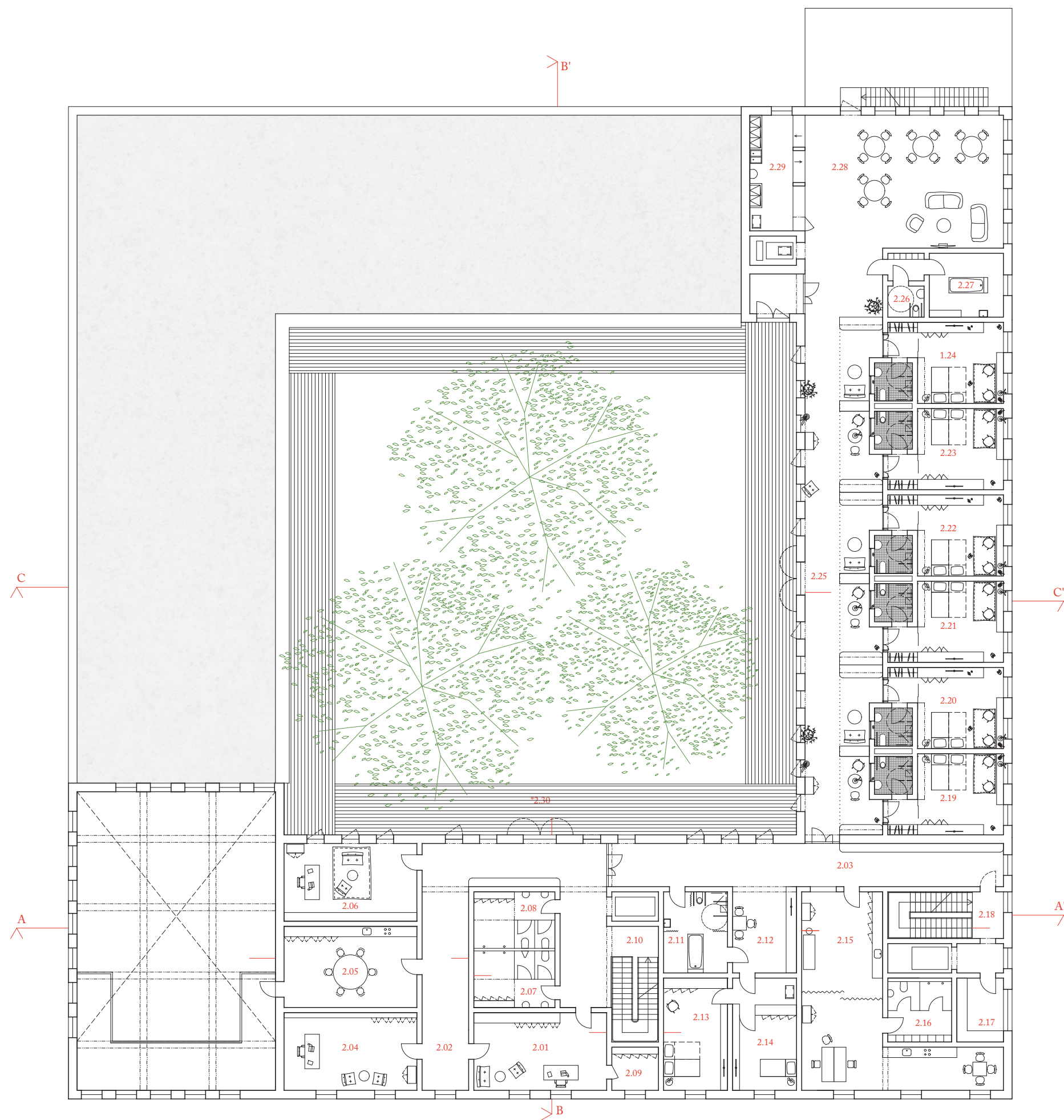

číslo	využití	výměra
1.01	foyer	88,5 m ²
1.02	recepce	12 m ²
1.03	zázemí	9,9 m ²
1.04	zádveří-šatna	29 m ²
1.05	sklad sál	14,5 m ²
1.06	kuchyně	23,2 m ²
1.07-1.09	komunikace	84,5 m ²
1.10	jádro	24,2 m ²
1.11	zásobování	15,3 m ²
1.12	zázemí	13,6 m ²
1.13	zádveří-čekárna	40,8 m ²
1.14	sesterna	32,2 m ²
1.15	lékař	32,2 m ²
1.16	jádro	23,5 m ²
1.17	stacionář	165 m ²
1.18	pečovatelka	32,1 m ²
1.19-1.20	komunikace	75,8 m ²
1.21	wc invalida	3,7 m ²
1.22	wc ženy	6,9 m ²
1.23	wc muži	12,2 m ²
1.24	hobby dílna	60 m ²
1.25	tělocvična	42,3 m ²
1.26	šatna/sklad	11,4 m ²
1.27	koupel	11,3 m ²
1.28	odpočinek	32,1 m ²
1.29	pobytová chodba	135 m ²
1.30-1.36	pokoj	7x32.7 m ²
1.37	sesterna	24 m ²
1.38	přípravná	23,4 m ²
1.39	jídlna	132m ²
1.40	wc invalida	3,7 m ²
1.41	koupel	15,9 m ²
1.42-1.47	pokoj	6x32.7 m ²
1.48	pobytová chodba	140 m ²
1.49	terasa	60 m ²
*(1.50)	(rajský dvůr)	(880 m ²)
1.NP celkem		1940 m ²

- zahrada/
pobytová louka
- žulové kostky světle šedé
15x15cm
- nepravidelná betonová dlažba
světle šedá
- keramické dlaždice světle růžové
55x55cm
- zpevněný povrch - mlát

1NP 1:250_návrh

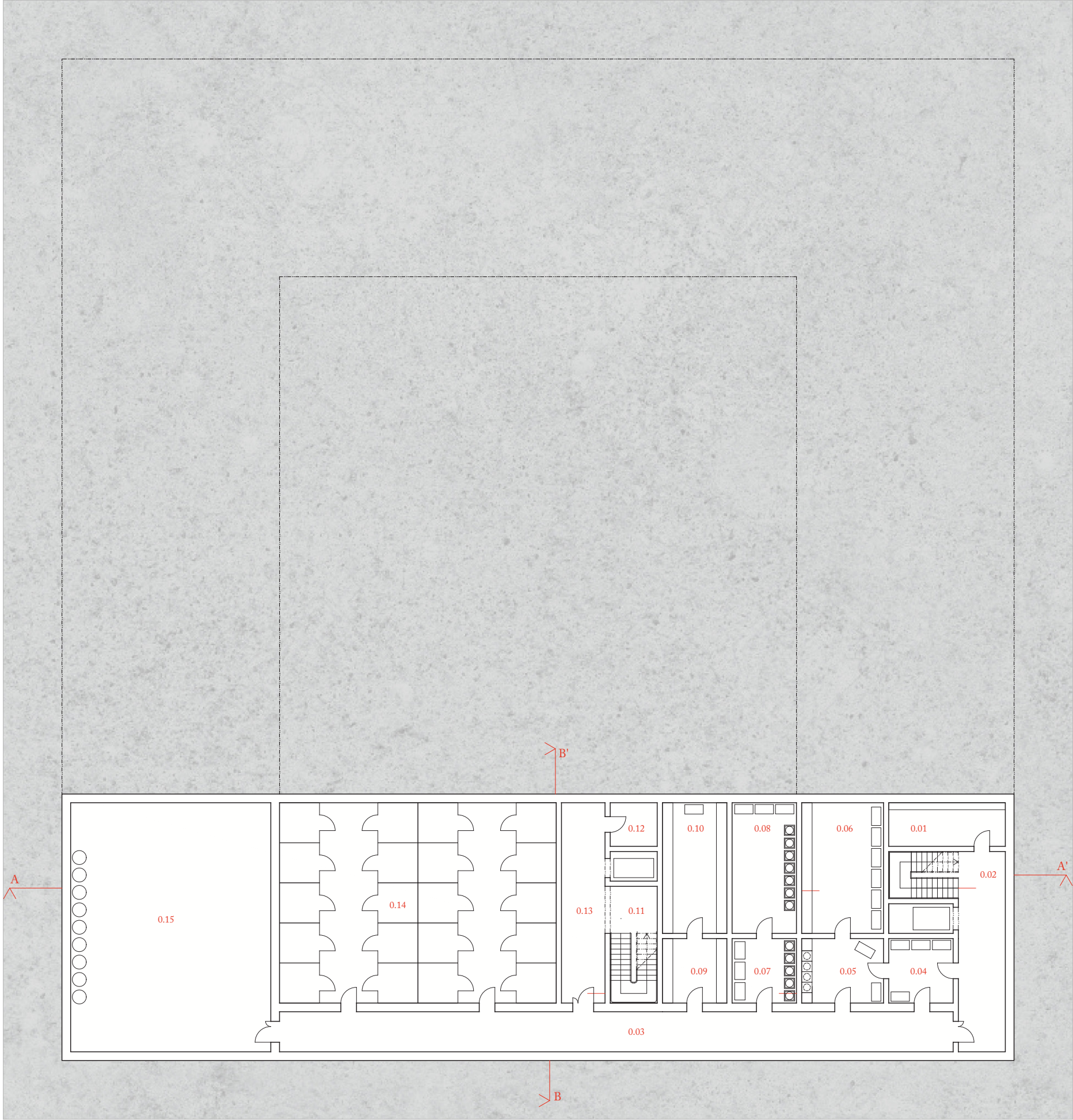

číslo	využití	výměra
2.01	ředitel	34,6 m ²
2.02-2.03	komunikace	116 m ²
2.04	ekonom	34,6 m ²
2.05	denní místnost	36 m ²
2.06	terapie/charita	34,6 m ²
2.07	zázemí muži	15,4 m ²
2.08	zázemí ženy	15,4 m ²
2.09	archiv	6,7 m ²
2.10	jádro	24,2 m ²
2.11	koupel	17,3 m ²
2.12	respirium	18,5 m ²
2.13	speciální pokoj	24 m ²
2.14	speciální pokoj	24 m ²
2.15	hl. sesterna	70 m ²
2.16	zázemí	13,6 m ²
2.17	sklad drogerie	10 m ²
2.18	jádro	31,4 m ²
2.19-2.24	pokoj	6x32,7 m ²
2.25	pobytová chodba	140 m ²
2.26	wc invalida	3,7 m ²
2.27	koupel	15,9 m ²
2.28	jídlna	132 m ²
2.29	přípravná	23,4 m ²
*(2.30)	(terasa)	(312 m ²)

2.NP celkem

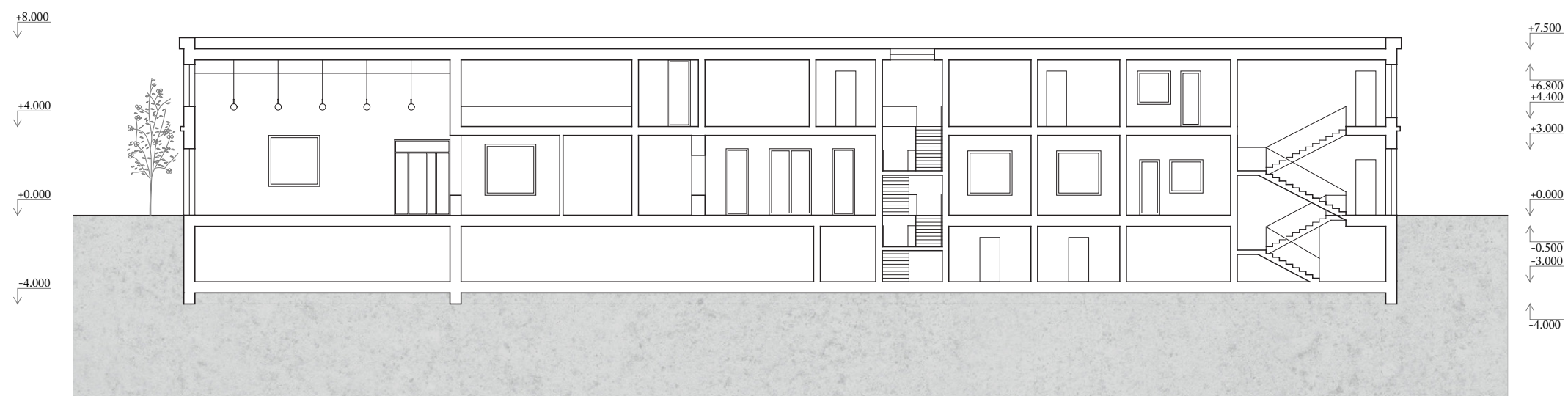
1017 m²

2 NP 1:250_návrh

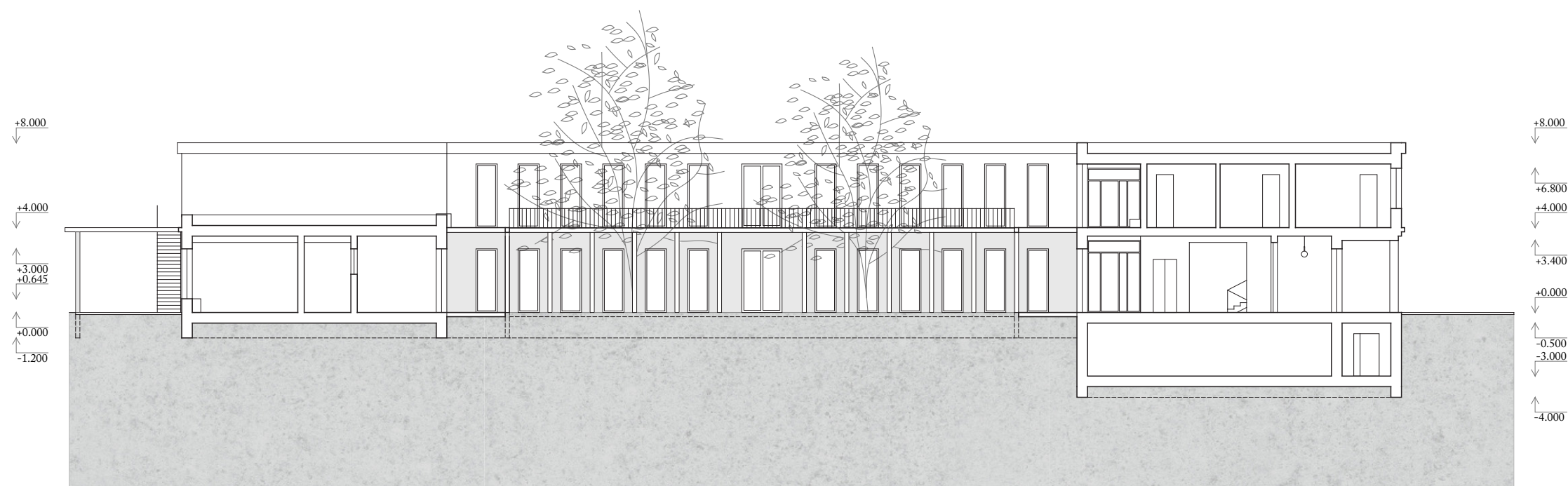

číslo	využití	výměra
0.01	sklad dvůr	16,7 m²
0.02	zásobování	41,6 m²
0.03	komunikace	88,2 m²
0.04	špinavé prádlo	13,7 m²
0.05	prádelna	17,5 m²
0.06	čisté prádlo	35,2 m²
0.07	odpad	13,6 m²
0.08	kontaminovaný o.	27,7 m²
0.09	sklad hygiena	13,6 m²
0.10	sklad zdravot.	27,7 m²
0.11	jádro	23,4 m²
0.12	UPS baterie	6,7 m²
0.13	komunikace	28,7 m²
0.14	soukromé kóje	180 m²
0.15	technologie	165 m²

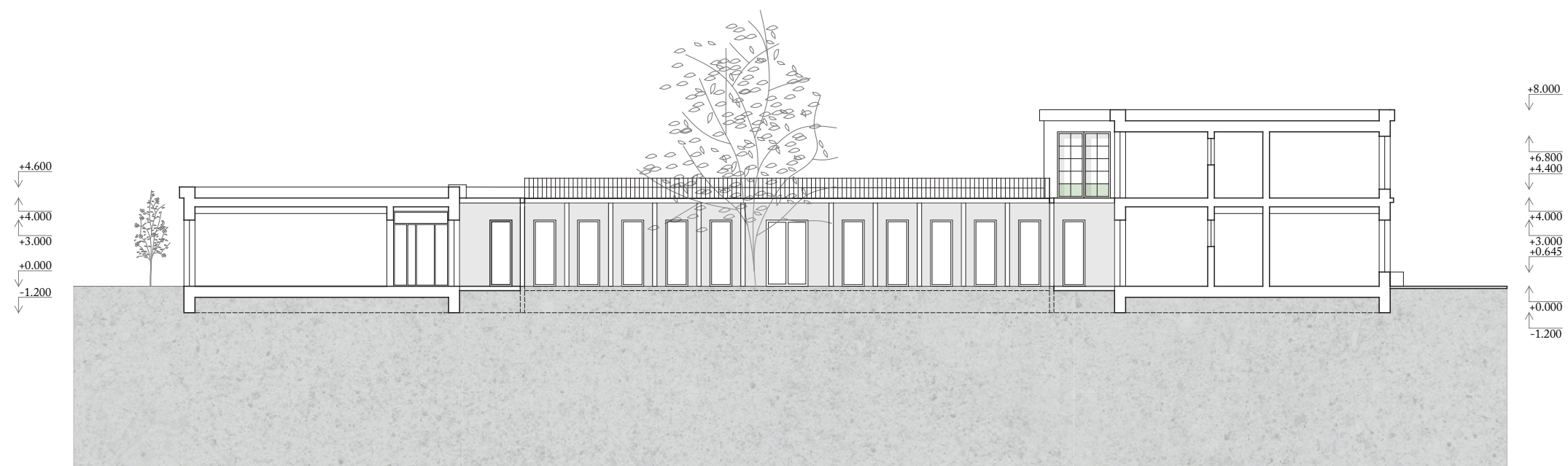
1.PP celkem 633 m²

řez AA' 1:250_návrh

řez BB' 1:250_návrh

řez CC' 1:250_návrh

západ_piazzetta

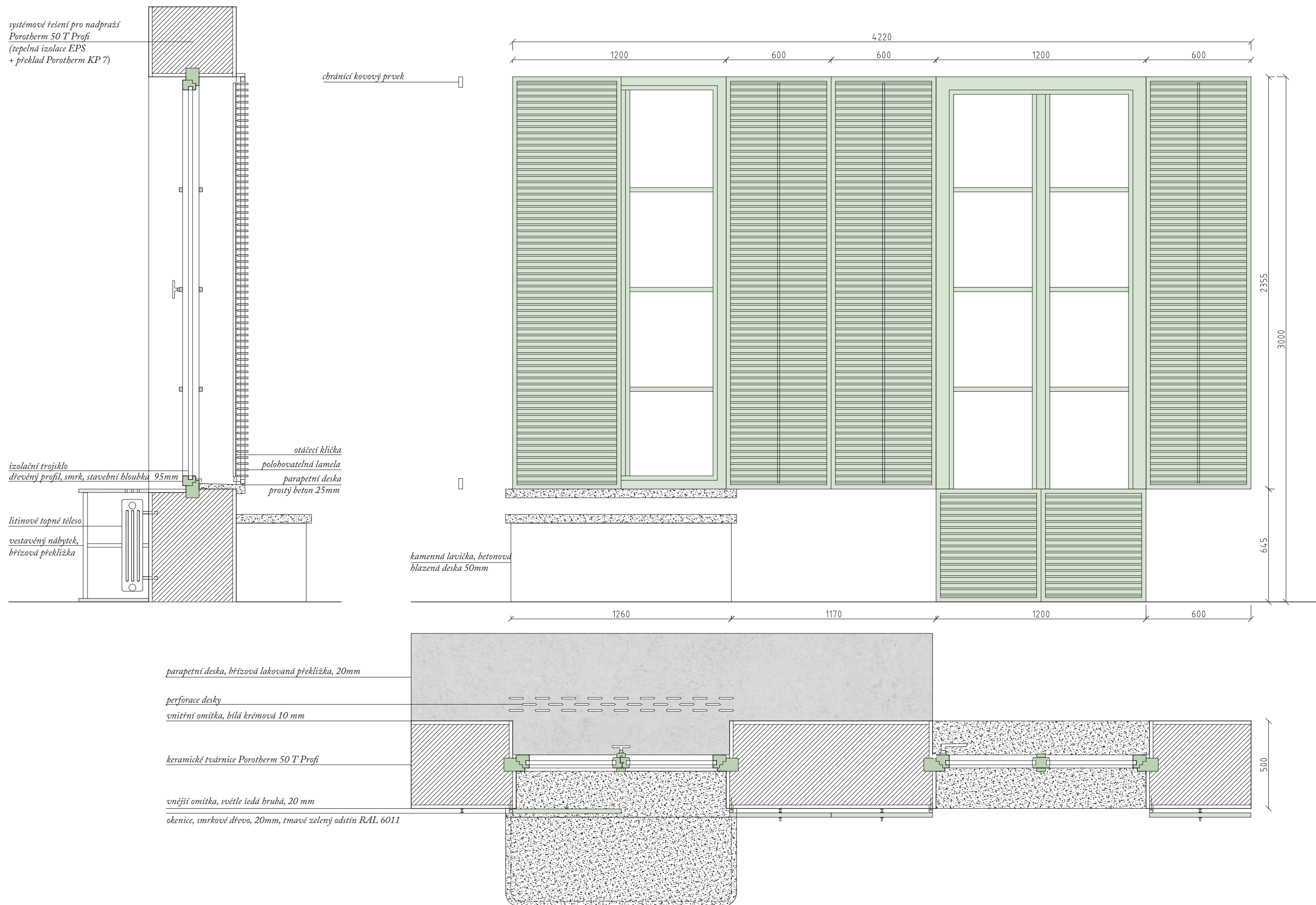
jih_bydlení

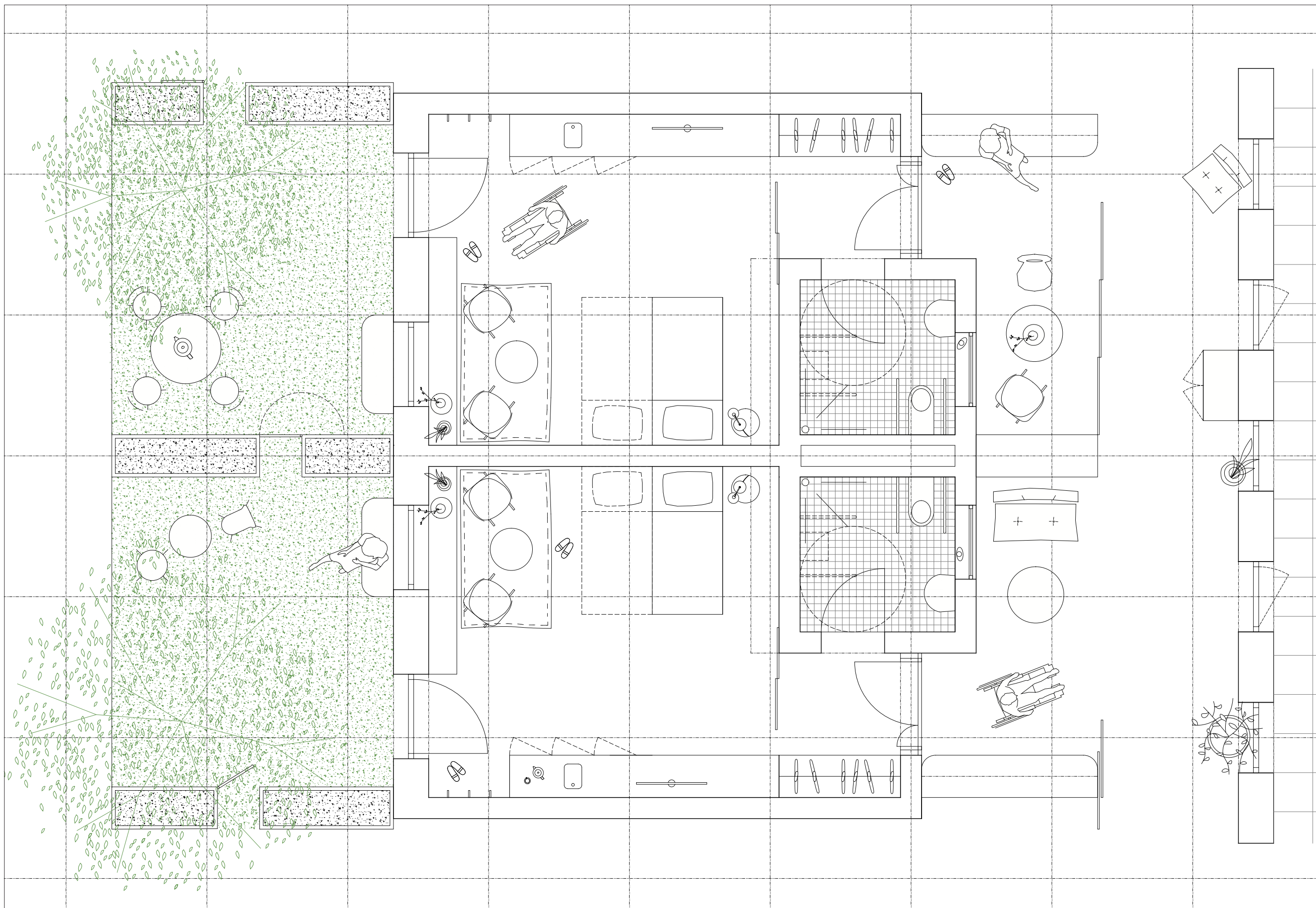
sever_stacionář

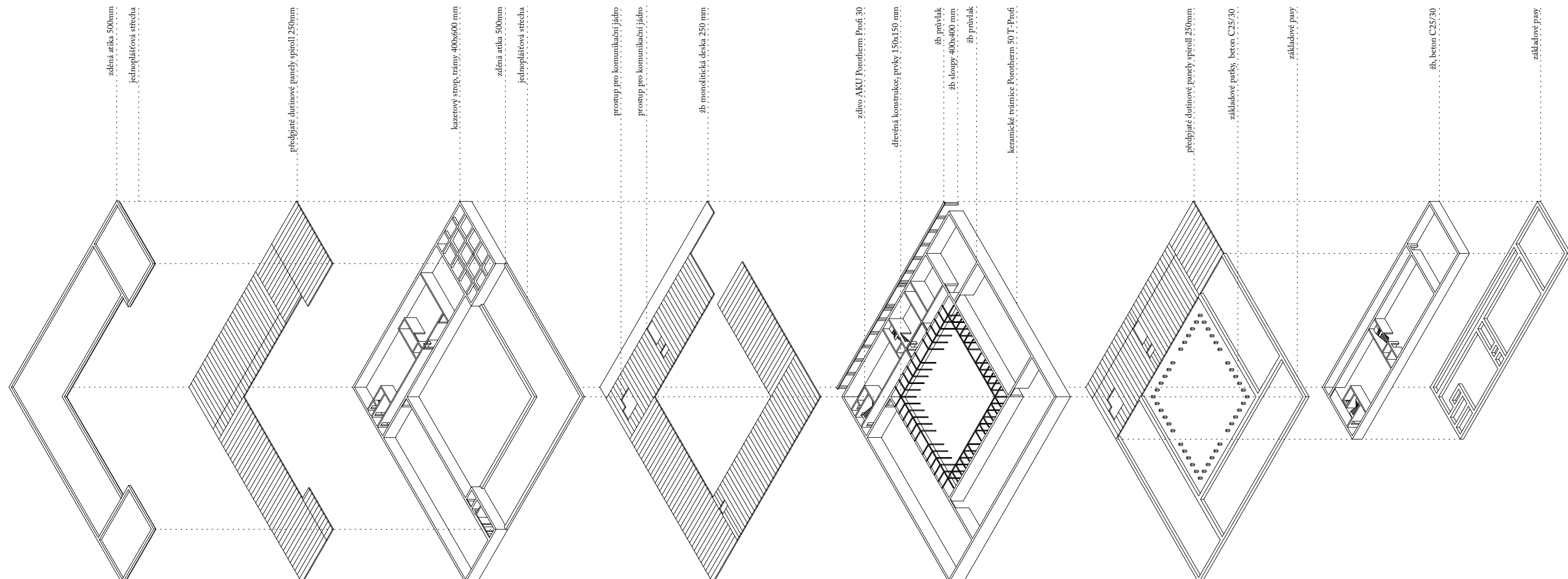
východ_bydlení

architektonický detail fasády 1:20_návrh

architektonický detail pokoje_1:50

konstrukce

Konstruční systém stavby byl zvolen zděný stěnový vycházející z koncepčního i funkčního rastru budovy 4x4 m. Nosné obvodové stěny jsou navrženy z keramických tvárnic tloušťky 500 mm (Porotherm T Profi) plněných minerální vatou. Vnitřní nosné stěny jsou navrženy z akustických tvárnic tloušťky 300 mm. Strop je řešen pomocí předpjatých betonových dutinových panelů spiroll o tloušce 250 mm a výrobním rozměru desky 1200 mm. V sálu stacionáře, který je přes dvě patra domu, je odhalený kazetový strop. Objekt je zastřešený jednoplášťovou střechou s dvouprocentním sklonem, kterého je dosaženo pomocí spádových klínů. Podloubí orientované do piazzetty se skládá ze sloupů o rozměru 400x400 mm umístěných v rastru 4x4 m. Sloupy i deska kterou nesou jsou monolitické železobetonové. Druhé podloubí v atriu je subtilnější a materiálově od zbytku domu odlišené. Celá konstrukce je dřevěná a základní rozměr trámů a sloupů je 150x150 mm. Pochozí terasa je pokryta dřevěnými prkny s tenkým kovových zábradlím. První podzemní podlaží je monolitické železobetonové se zděnými stěnami tloušťky 300 mm. Vzhledem ke stabilnímu podloží je dům založen na základových pasech.

bezbariérovost

Jedním z hlavních architektonických i koncepčních rozhodnutí bylo navrhout celý dům jako bezbariérový. Všechny společné prostory, i soukromé pokoje jsou uzpůsobeny pro jakoukoliv životní změnu a pro běžné i imobilní návštěvníky komunitního centra. Zaparkovat je možné přímo před piazzettou v prostoru pro podélná parkovací stání pro návštěvníky a zaměstnance domu či návštěvníky lékařské ordinace.

materiály

Materiálově se dům snaží držet koncepce jednoduchého přístupu vhodného v daném prostředí. Návrh povrchů

vychází z estetického i logického materiálového zónování s ohledem na jednoduchou orientaci v domě. Na podlahy používám světlé lité terrazzo (v případě snižování nákladů je možné i marmoleum stejného odstínu), dřevěné dubové podlahy (v pokojích), betonovou stěrku v servisních místnostech. Schodiště jsou prefabrikované železobetonové s povrchovou úpravou z litého světlého terrazzo. V pokojích, na toaletách a v servisních místnostech jsou umístěny podhledy.

fasáda

Venkovní zdivo je omítnuté světlou hrubou omítkou. Okenní rámy jsou dřevěné opatřené dřevěnými okenicemi natřenými tmavě zelenou barvou. Dojem z velké hmoty je narušen průběžnými římsami a zvýrazněnou atikou, které se propisují na venkovní stranu fasády. Vnitřní stěny jsou vyzdívané a opatřeny bílou krémovou omítkou. Všechny vnější elementy jako sloupy, průvlaky, římsy a okenní parapetní desky jsou z probarveného tmavě šedého monolitického betonu.

l/z stabilita

Podloubí orientované do piazzetty na západní straně domu pomáhá udržovat požadovanou stabilitu při náročnějších letních dnech. Výrazněji prosklené fasády orientované do vnitřního dvora jsou chráněny druhým podloubím, které obíhá celý dvůr a dá se využít i jako terasa z 2. nadzemního podlaží. Átriový dům se také hmotově snižuje a tím i otevírá směrem na východ, aby do soukromého dvora přinesl více dopoledního světla. Okna jsou opatřena dřevěnými okenicemi s možností variabilního využití. Příjemný pobyt na zahrádkách okolo domu zajišťují soukromé slunečníky a stromy. Na exponované jižní fasádě je umístěna horizontální římsa/slunolam. Dřevěná terasa u společenské místnosti je

před sluncem chráněná pochozí terasou, která navazuje na společenskou místnost ve druhém nadzemním podlaží.

tzb

Technologické zázemí domu je umístěno v prvním podzemním podlaží, a díky nákladnímu výtahu navazuje na boční vstup pro zásobování v prvním nadzemním podlaží. V první servisní části je umístěn prostor pro odpadové hospodářství, prádelna s návazností na sklad čistého a špinavého prádla, sklad hygienických a zdravotnických pomůcek. U druhého komunikačního jádra jsou úložné sklepní kóje pro obyvatelé domu. V zadní části přímo pod sálem stacionáře se nachází technologické zázemí pro kotelnu, strojovnu jednookruhové vzduchotechniky pro sál v prvním nadzemním podlaží, a bojler pro přípravu teplé vody. Rozvody vedou pod stropní deskou technického zázemí a pak stoupačkami podél stěn. Vytápění domu je vedeno podlahou, a v některých místnostech (např. v soukromých pokojích) jsou umístěny radiátory. Odvod vody ze střechy je zajištěn vyspádováním směrem ke střechním vpustím, které vedou svisle dolů nosnými stěnami. Dešťová voda je sváděna směrem do atria a dále využívána pro zahradu. Objekt je napojen na místní jednotný vodovod a kanalizaci.

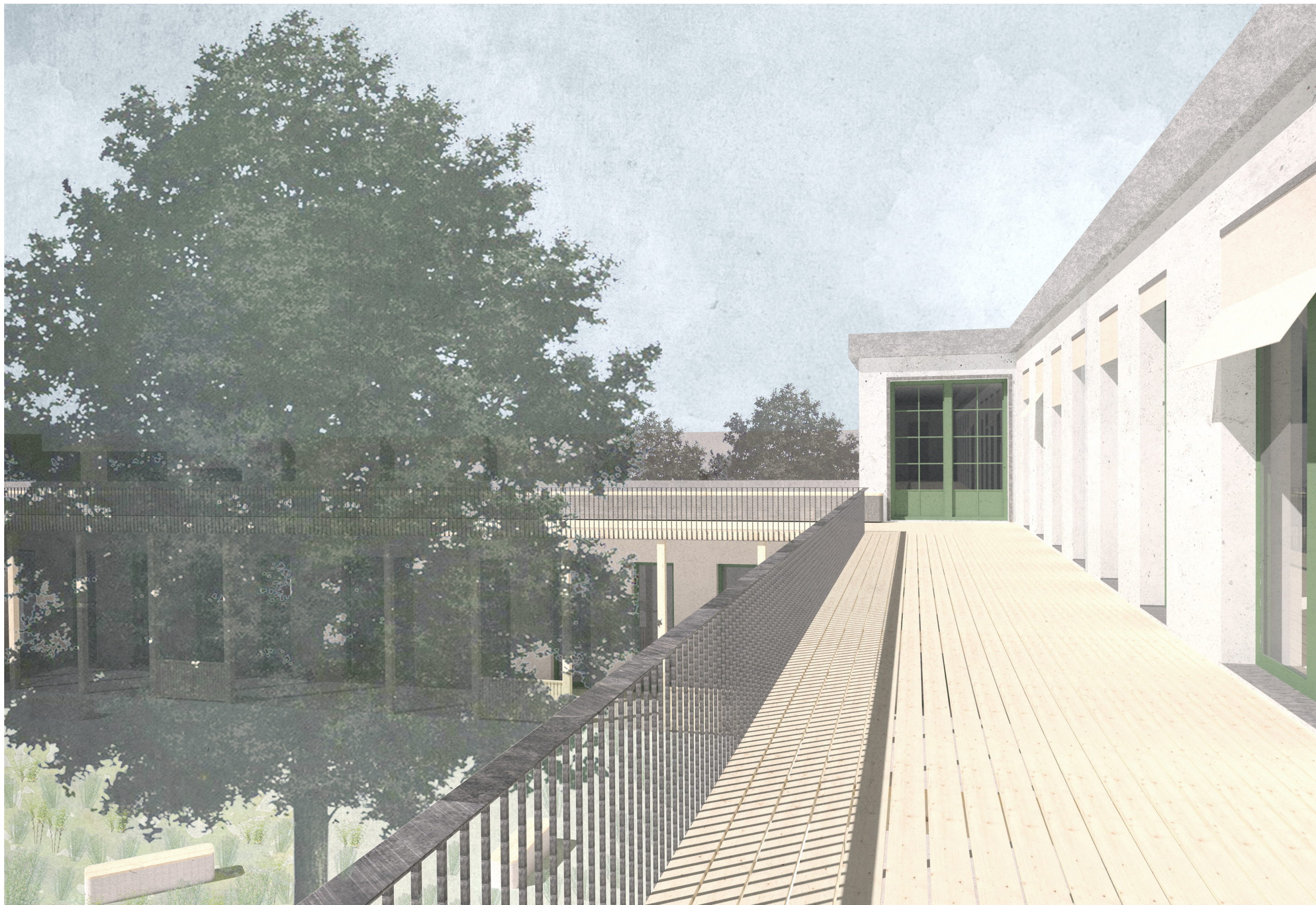
požární bezpečnost

Obě vertikální komunikační jádra - hlavní osobní i vedlejší zásobovací jsou od zbytku domu požárně oddělena a navržena s přímým výstupem do exteriéru. Lůžkový výtah je navržen jako evakuační. Z tohoto důvodu je v prvním podzemním podlaží umístěna UPS baterie na jeho nouzový pohon. Dům je dále možné opustit ven hned v několika místech. Směrem na piazzettu hlavním vchodem, z pobytové chodby domu do otevřeného atria, z jednotlivých pokojů i z pobytové chodby na zahradu. Na jižní fasádě je umístěno požární schodiště s únikem do sadu.

vizualizace piazzetta_návrh

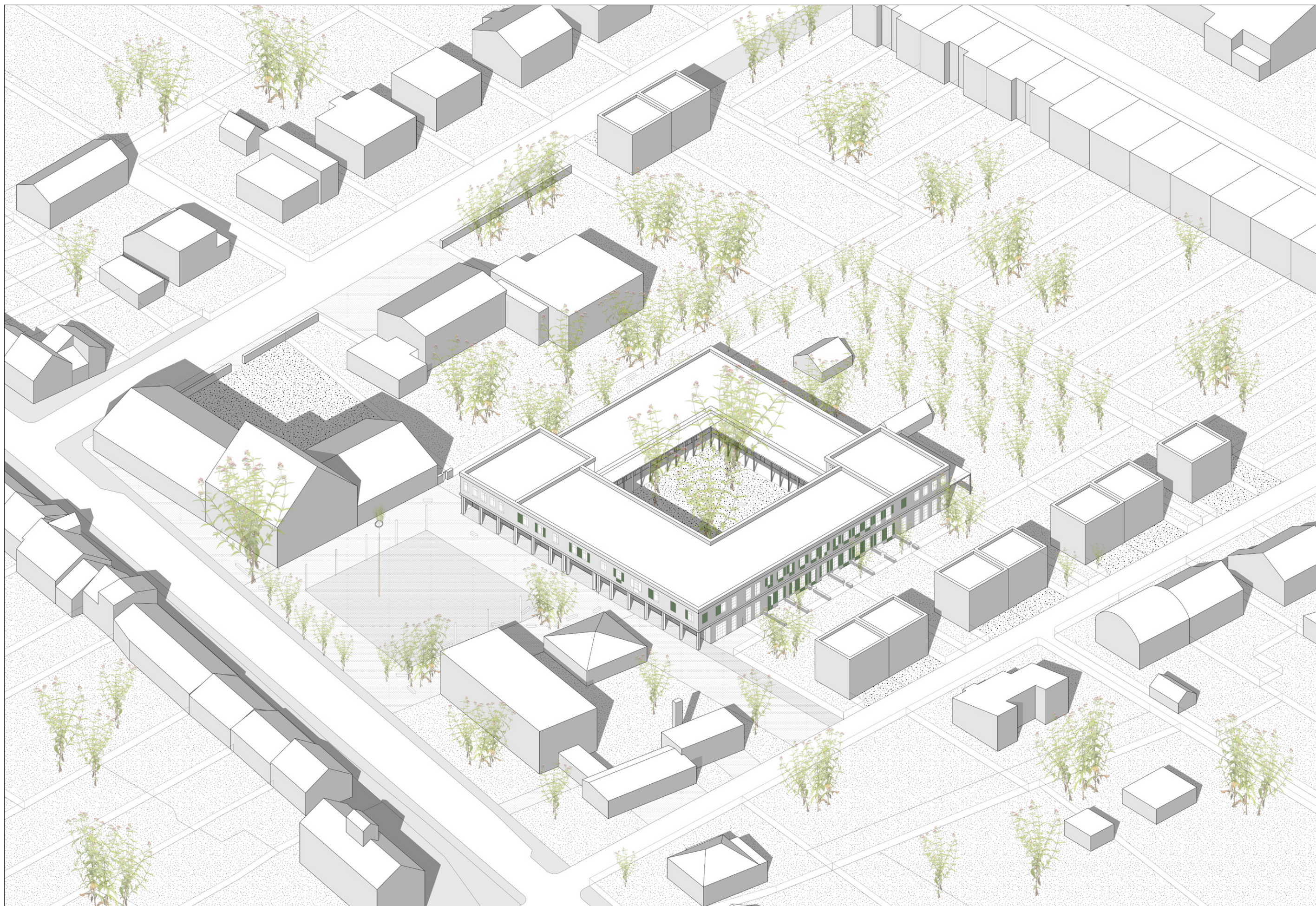

vizualizace atrium_návrh

axonometrie_návrh

Mé poděkování za vedení mé bakalářské práce patří:
Ing. arch. Akad. arch. Janu Hendrychovi
Ing. arch. Jiřímu Jandourkovi
Dále děkuji ostatním konzultantům za odborné konzultace.
CSc. Ing. Janě Košťálové
Ing. Vladislavovi Burešovi

